

**РЕПЛИКА ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА НА ОДГОВОР
ТУЖИЛАШТВА НА ТРЕЋИ ЗАХТЕВ ПРОФ.
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ДА ПРЕТРЕСНО ВЕЋЕ
III ПРИМИ ПОДНЕСКЕ БРОЈ 210, 211 И 212**

I Увод

У складу са правилом 126бис Правилника проф. др Војислав Шешељ од Претресног већа тражи одобрење за подношење Реплике на Одговор Тужилаштва.

У складу са правилом 127 Правилника проф. др Војислав Шешељ од Претресног већа тражи продужење рока за подношење Реплике, јер проблем поштанског саобраћаја представља оправдани разлог. Правни саветници проф. др Војислава Шешеља који се налазе у Београду, по усменим налозима проф. др Војислава Шешеља сачињавају текст Реплике и поштом шаљу примерке Реплике из Београда у Хаг. Када се најбржом поштом пошаље писмо потребно је неколико дана да се пошиљка испоручи, па се тек након прегледа у Притворској јединици у Шевенингену предаје проф. др Војиславу Шешељу да би он Реплику предао Секретаријату.

Дакле, од дана када проф. др Војислав Шешељ добије Одговор Тужилаштва потребно је више од седам дана да би примио примерке Реплике коју по његовим инструкцијама раде његови правни саветници у Београду. У питању су оправдани разлози поштанског саобраћаја Београд - Хаг, али и продужење рока за благовременост ове Реплике налажу интереси правде, с обзиром на питање које се актуелизује.

Проф. др Војислав Шешељ за сваки случај, овом Репликом унапред, тражи и одобрење за прекорачење броја страница у односу на ограничење које је прописано Упутством о дужини поднесака и захтева. Одлуком Претресног већа I о подношењу поднесака од 19. јуна 2006. године проф. др Војиславу Шешељу је наметнуто ограничење да његови поднесци и захтеви не могу имати више од 800 речи, те је практично за сваки поднесак он дужан да претходно тражи одобрење за

прекорачење броја страница. Ваљани разлог за прекорачење дужине Реплике налази се у чињеници што је проф. др Војислав Шешељ својим поднеском број 268 тражио да се приме и уврсте у судски спис његова службена обавештења и изјашњење поводом формалног примања на знање пресуђених чињеница (поднесци број 210, 211 и 212) чиме је користио своје право на једнако оружје у поступку, а Тужилаштво својим Одговором од Претресног већа III (у даљем тексту: Претресно веће) тражи да се онемогући одбрана проф. др Војиславу Шешељу.

Проф. др Војислав Шешељ је поднео Трећи захтев да Претресно веће прими и уврсти у спис његове поднеске број 210, 211 и 212 (у даљем тексту: Трећи захтев).

Проф. др Војислав Шешељ је 15. маја 2007. године добио Одговор Тужилаштва на Трећи захтев (у даљем тексту: Одговор). У складу са правилима проф. др Војислав Шешељ подноси ову Реплику на Одговор (у даљем тексту: Реплика) и тражи да се и она узме у разматрање приликом доношења одлуке Претресног већа о Трећем захтеву.

II Оспоравање Одговора

У свом Одговору Тужилаштво тражи да се Трећи захтев проф. др Војислава Шешеља (поднесак број 268) одбије и за то наводи следеће разлоге:

Прво, да у Трећем захтеву није показан примерен основ за преиспитивање одлуке о подношењу поднесака. Као основ се наводи: да је наступила промена околности (нове чињенице и нови аргументи), с тим што мора да се води рачуна о последицама промене на поступак који је у међувремену вођен са првобитном одлуком; да је претходна одлука била погрешна; или довела до неправде.

Није јасно зашто се Тужилаштво у свом Одговору позива на овај разлог? Трећим захтевом проф. др Војислав Шешељ је тражио одобрење за прекорачење дужине својих поднесака број 210, 211 и 212. и њихово увшћивање у спис предмета. Дакле, Трећим захтевом се не тражи преиспитивање одлуке Претресног већа I о подношењу поднеска од 19. јуна 2006. године, како то погрешно схвата Тужилаштво у свом Одговору.

У оквиру овог основа у Одговору Тужилаштво подсећа на обавезу да се претходно поднесе захтев за одобрење прекорачења и изнесу ваљани разлози. Вероватно је у питању заблуда Тужилаштва када ово наводи, јер Тужилаштво је увело обичај, а који је прихватило Претресно веће, да у оквиру поднеска тражи

одобрење за прекорачење ограничења. Зашто би то била повреда ако исто уради проф. др Војислав Шешељ.

Оно што свакако мора да забрине Претресно веће је чињеница да Тужилаштво својим Одговором просто не жели да примети да су се промениле околности након одлуке Жалбеног већа од 8. децембра 2006. године. Више нико не сме да затвара очи над очигледном неправдом која се примењује према проф. др Војиславу Шешељу очувањем дуплих критеријума према странкама у поступку, а које морају да буду равноправне и изједначене у погледу „оружја“. Наравно, посебна забринутост мора да постоји и зато што Тужилаштво у свом Одговору избегава да примети, рецимо, да Извештај вештака Ивеса Томића има око 47.000 речи текста на 122 странице и да Тужилаштво пре потписа није навело број речи. Ако је Тужилаштво прекршило своју обавезу како онда може другога да упозорава? Да ли Одговором Тужилаштво напада себе или проф. др Војислава Шешеља?

Друго, да у Трећем захтеву нису показане изузетне околности по којима се овај предмет разликује од других и изискује прекорачење ограничења од осамсто речи, те да се не може прихватити да постоје важни разлози позивањем проф. др Војислава Шешеља на дужину самих извештаја вештака и предложених чињеница о којима је већ пресуђено. Тужилаштво тврди да проф. др Војислав Шешељ меша поднеске и доказе који се изводе на суђењу.

На овај начин се Тужилаштво потпуно непримерено укључује у легитимно право проф. др Војислава Шешеља да самостално као оптужени који се сам брани одлучује о стилу своје одбране. Није јасно како Тужилаштво сматра да је његов Додатак захтева за формално примање на знање пресуђених чињеница „доказ“? Зашто би обичан списак Тужилаштва могао да буде доказ, а списак проф. др Војислава Шешеља којим се одговара не би могао да буде доказ?

Формалноправно само од странке у поступку зависи да ли ће да се определи за јединствени текст поднеска или ће свој поднесак да подели на неколико делова па да има додатке. Тако је Тужилаштво аутор „Захтева Тужилаштва за формално примање на знање чињеница о којима је већ пресуђено и додатка“ од 23. маја 2006. године који има око 32.000 речи текста на 84 странице. Дакле, далеко више од Упутством прописаног лимита. У том захтеву Тужилаштво није навело шта је поднесак, а шта је доказ, а сада у свом Одговору приговара што проф. др Војислав Шешељ наводно не прави разлику између поднеска и доказа.

Тужилаштво у Одговору демонстрира дупле критеријуме и захтева да се по сваку цену спречи проф. др Војислав Шешељ у одбрани. Оно што ради Тужилаштво, оно настоји својим Одговором да забрани проф. др Војиславу Шешељу.

О захтеву за прекорачење дужине поднесака и захтева одлучује Претресно веће. Међутим, Претресно веће мора посебно да цени зашто Тужилаштво у свом Одговору инсистира да се због прекорачења одбију одговори проф. др Војислава Шешеља који су у оквиру дужине поднесака Тужилаштва на које је одговорио. Неизбежно је питање шта то смета Тужилаштву, па је све своје потенцијале укључило у формално оспоравање Трећег захтева инсистирањем да се одговори не уврсте у спис.

Зар после одлуке Жалбеног већа од 8. децембра 2006. године Тужилаштво може да се позива на ограничење које је наметнуто само проф. др Војиславу Шешељу? Зар статусне конференције у овом предмету које су до сада одржане у 2007. години нису поука за Тужилаштво? Зар још увек неко има право да размишља да се превођење може појавити као проблем? Зар је могуће да се право на одбрану оптуженог који се налази у притвору и сам брани може доводити у питање због разлога које Тужилаштво истиче у свом Одговору? Одговори на ова питања непогрешиво доводе само до једног разумног закључка да Тужилаштво истрајава на очувању оних услова који гарантују да суђење неће бити ни фер ни правично. Ако је то интерес правде овог Претресног већа оно ће уважити Одговор Тужилаштва, али ако се поштују права оптуженог који се сам брани, па макар и граматичким тумачењем Статута и Правилника о поступку и доказима, онда се Трећи захтев проф. др Војислава Шешеља мора усвојити, не само због спровођења интереса правде, већ и ради ефикасности поступка.

Усвајањем Трећег захтева проф. др Војислава Шешеља ни једно питање даљег вођења поступка се не прејудицира, већ се још у претпретресној фази Претресном већу јасно ставља до знања шта ће бити предмет контрадикторности страна у поступку током претреса. Одбијањем Трећег захтева проф. др Војислава Шешеља поступак ништа не добија, али зато много губи са аспекта права на правично суђење.

Проф. др Војислав Шешељ сматра да је својим Трећим захтевом отклонио недостатке на које је упозорен 16. јануара 2007. године и формално је тражио

одобрење за прекорачење дужине својих поднесака број 210, 211 и 212. и њихово увшћивање у спис предмета.

III Тражено правно средство

Проф. др Војислав Шешељ тражи да Претресно веће усвоји Трећи захтев и одобри прекорачење дужине поднесака 210, 211 и 212, наложи Секретаријату да исте уведе у списе предмета и даљи поступак.

Број речи: 1.457

Проф. др Војислав Шешељ

(Урадио члан Стручног тима Зоран Красић)